

Sherlockiana

MEDDELELSER FRA
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK
THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Vesterbro 60 . 9000 Aalborg . Telefon (08) 12 39 13

"I hear of Sherlock everywhere"

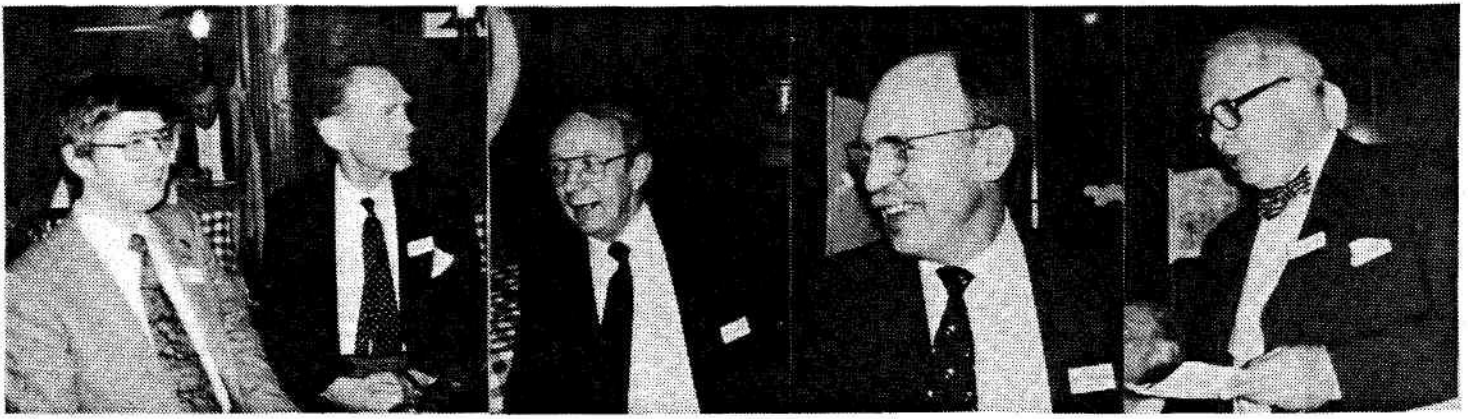
Nr. 1, 1983 . 28. Aargang

Ansvarhavende:
Klubbens Præsident,
Tegneren Henry Lauritzen

Aarsmøde & Generalforsamling

(Fotos: Hans Erik Westerberg.)

Vi var 26½ til Festen i Aar, deriblandt fra Sverige: Ingrid og Åke Runnquist, Ted Bergman og Erik Drewsen. Den halve var en Baby - efter sigende en Pige - der tilhørte Kristian Cordtz og Frue, Lise Lotte Frederiksen. Babyen befandt sig tilsyneladende saa veltilpas, at vi regner med til sin Tid at se hende som Medlem - og i saa Fald bliver der første Gang, vi faar en 3. Generation.

Efter at vi først var blevet samlet i Dr. Watson's Bar og havde hilst paa hinanden, f.Eks. over en Whitbread Fadøl (velsagtens for at støtte det engelske Bryggeri, der ejer Pub'en Sherlock Holmes i London), gik vi ind til Spisningen, hvis Hovedret var Hr. Knud Larsens fortræffelige Wiener Schnitzel. Under Desserten (Frugttærte) udbragte man, Traditionen tro, i Portvin, de fire conaniske Skaaler - som vi alle kan paa Fingrene - og efter Maaltidet blev Bordet ryddet, saa vi kunde gaa over til den mere højtidelige Del: Generalforsamlingen.

Deltagerne mindedes først staaende de to gode Medlemmer, der var døde i Aarets Løb: Forfatteren Frits Remar og Retsassessor Poul Brandin.

Som første Punkt paa Dagsordenen kom naturligvis Valget af Dirigent, og det er vel næppe nogen større Overraskelse, at Læge Erik Drewsen blev foreslaaet og valgt - som eneste Kandidat.

Under Præsidentens Aarsberetning cirkulerede Sherlock Holmes Julekort, Tryksager, Smaating og Journaler, som navnlig Amerikanerne fremstiller i en stadigtrindende Strøm. - Mette og Anders Fage-Pedersen og Fritz Thiele, der var forhindrede i at deltage, havde sendt Hilsener til Mødet.

Kort refereret fortalte Præsidenten, at Klubben er gaaet ind i sit 33. Aar, at vi nu er 67 Medlemmer, og at Sherlockiana kører paa sin 28. Aargang. - Klubben har i Tidens Løb haft Æren af at udsende en pæn Portion

Sherlock Holmes Litteratur, og sidste Aar oversatte og udgav Bjarne Nielsen Præsidentens Publikation, Min kære Watson, fra 1954, under Titlen - rigtigt gættet: My Dear Watson, saaledes at hele den engelsksprogede Verden nu kan forstaa og nyde Guldskornene.

I Aalborg blev Silver Blaze Sweepstakes redet for 20. Gang og Professor Moriarty Memorial for syvende Gang. Begge Løb blev vundet af Favoritten, henholdsvis Karino og Cadeau - og begge havde den glimrende Rytter Peter Sørensen i Saddelen. - The Baker Street Journal fremhæver i sit seneste Nummer, at "Aalborg, Denmark, is unique among the Sherlockian racing venues in having two Canonical races..." Løbene vil i Aar blive afviklede i Aalborg Lørdag den 9. Juli - hvis De venligst vil notere Datoen.

Igen i 1982 havde Poe-Klubben taget Initiativ til et fælles Julemøde med Sherlock Holmes Klubben - og som sædvanligt foregik Mødet i "Grøften" i Tivoli, og som sædvanligt blev det en Succes.

Ted Bergman taler -

- Åke Runnquist
lytter.

Et enkelt Besøg fra U.S.A. blev det ogsaa til - denne Gang i Form af J. Randolph Cox, B.S.I., fra Minnesota, og Besøget gjaldt de to Hovedbyer København og Aalborg.

Præsidenten indgik paa at fortsætte i endnu eet Aar, trods sin frem-skredne Alder, og næste Aarsmøde fastsattes til Lørdag den 7. Januar 1984 i Restaurant "Baker Street" - Kl. 18,30 præcis - hvilket ogsaa gælder for Bjarne Nielsen.

Skatmesteren Aage Rieck Sørensen aflagde derpaa Regnskab, og det lød saa pænt, at det kunde forsvares at bibeholde det nuværende Kontingent og de nuværende Takster. - Valget til Bestyrelsen resulterede i Genvalg over hele Linjen.

Saa talte Ted Bergman, B.S.I., om det at samle paa Holmesiana - i bred Forstand - og han dykkede ned i sin medbragte Kuffert og frembragte en utrolig Mængde Eksempler paa sin egen Samlervirksomhed. Paa Lydsiden var der Indslag, hvor vi hørte Conan Doyle fortælle om Sherlock, og her havde Ted Bjarne til at assistere med det tekniske. Alvor og Gammen var blandet paa en heldig Maade, og Foredraget vakte stort, fortjent Bifald.

Bjarne Nielsen fulgte efter med en morsom Quiz, og han havde selv ud-sat generøse Gavekort som Præmier. Førstepremien faldt paa et fornuftigt Sted - mere kan og vil vi ikke sige om den Ting.

Natmaden bestod af Hr. Knud Larsens lækre Smørrebrød og en lille En, og Snakken gik livligt, saa man forstod, Gæsterne befandt sig vel. Saa var vi naaet derhen, hvor Restaurant Baker Street skal lukke - men uofficielt forlyder det, at en Del af Aftenens Deltagere derpaa fortsatte paa egen Boldgade andre Steder.....

Mit første Møde med Sherlock Holmes

Af

ØKONOMICHEF HELGE RASMUSSEN

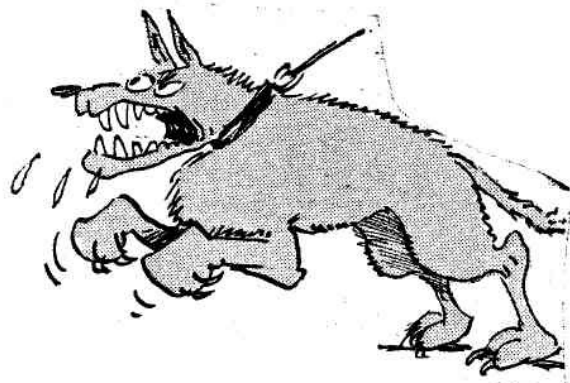
I et svagt øjeblik lovede jeg vor elskelige og uimodståelige præsident at efterkomme hans ønske om et bidrag til denne serie. Ikke uden grund skete det med store betænkeligheder. Vi har i de foregående numre af Sherlockiana haft lejlighed til at beundre en række garvede Sherlockianere for deres eminente hukommelse og den usvigelige præcision, hvormed de med Holmes' sikkerhed for altid har registreret det første møde med mest-eren i deres perfekt fungerende hjerner.

Ak, noget sådant er jeg desværre slet ikke i stand til at præstere. På en måde synes jeg, at jeg har kendt Holmes altid, selv om rationel eftertanke naturligvis må føre til, at dette er umuligt. Da imidlertid et "første møde" ikke står prentet i hukommelsen, nødsages jeg til at gribe sagen an på en anden måde og i stedet berette om et par episoder fra et langt liv med Holmes.

Der blændes hermed op for den første episode, som udspillede sig for mere end 40 år siden:

Vi befinder os i en lille provinsby (der er ingen grund til at skjule, at der er tale om Næstved) med sparsom gadebelysning i form af søvnige gaslygter. En tåget efterårsaften er unge Helge på vej til sidste forestilling i Fønix-Teatret, også kaldet Flodbiografen på grund af dens beliggenhed ved Susåen, som på det tidspunkt endnu ikke var tvunget ned i underjordiske rør, men strømmede frit gennem byen. Biografbesøget er betydningsfuldt, for det drejer sig om for første gang at opleve en filmati-

sering af en Holmes-historie, nemlig The Hound of the Baskervilles med Basil Rathbone i rollen som mesteren. Forventningerne skuffes ikke, og oplevelsen af den glimrende filmiske gengivelse af den dejlige historie bliver (som det her bevises) i bogstaveligste forstand uforglemmelig. Da forestillingen er forbi, viser det sig, at tågen udenfor er blevet tættere, så på hjemturen henad midnat gennem områder næsten uden bebyggelse er det let for den ensomme vandringsmand at bevare fornemmelsen af stadig at være på Dartmoor, ikke mindst da en hunds tudende gøen meget belejligt lader sig høre i nogen afstand. En yderst tilfredsstillende aften, omend det endnu står klart i erindringen, at det føltes trygt at nå hjem og komme inden døre.

Næste episode finder sted et kvart århundrede senere, og vi befinder os nu i Schweiz:

Med standkvarter i den hyggelige by Thun ved den nordvestlige ende af Thunersøen var turen den foregående dag gået mod sydøst gennem Interlaken og langs Brienzersøen først til Meiringen, hvor jeg forgæves spurgte efter Peter Steiler fra Englischer Hof, og dernæst til de skrækindjagende vandmasser i Reichenbachfaldet, ved hvis fod vore norske venner har medvirket til at rejse en smuk mindesten (på stenens bronzeplade er profilen af mesteren desværre udstyret med en krum pibe.) - I dag går turen fra Thun vestpå ad snoede bjergveje til kantonen Vaud, hvor der på et bjerg over den lille by Lucens på hovedvejen mellem Bern og Lausanne knejser et middelalderslot, som er turens mål. Slottet ejes af Adrian Conan Doyle og er indrettet som et Sir Arthur Conan Doyle Museum med righoldige samlinger, der belyser en store forfatters liv og virke. Det væsentlige for den besøgende i dag er imidlertid den del af slottet, hvor man fra et forværelse med et imponerende opbud af skrifter fra mange lande om mesterens færden og bedrifter og billeder af fremstillingen af ham på film og på scenen på hartad trolddomsagtig vis træder ind i den berømte stue i Baker Street 221 B med alle de velkendte effekter, trofær og genstande, herunder til særlig andagtsfuld beskuelse bordet, der er identisk med Conan Doyles eget arbejdsbord, hvor Conanen gennem en årrække blev til i form af håndskrevne manuskripter. (Nogle af disse manuskripter er netop blevet studeret i den omtalte forstue.) Det kan med sikkerhed siges, at det konstruerede interiør i "The Sherlock Holmes" i London, der fra et nyligt besøg står klart i erindringen, kun er en svag afglans af dette vidunderlige rums overbevisende udstyr med originale møbler, bøger, aviser og alt det øvrige fra den tid, da mesteren boede i Baker Street. Det viser sig at være en tåget dag i London med en lidt svag belysning til følge, men til gengæld høres nede fra gaden med den særegne klangfarve, der ofte er resultatet af lydens passage gennem fugtig luft, klapren af hestehove, når en Hansom Cab passerer, og avis-sælgerens råb om de sidste nyheder. Holmes og Watson er ikke hjemme, men det er tydeligt, at det ikke er længe siden, de er gået - antagelig meget brat, eftersom et morgenmåltid, der endnu står på bordet, synes forladt i største hast midt i indtagelsen, og Mrs. Hudson endnu ikke har nået at fjerne opdækningen. Overgangen fra den tågede Londondag til den sollyse sommerdag udenfor, da slottet efter lang tids fordybelse forlades, føles sært uvirkelig, og stemningen under turen tilbage til Thun er præget af dyb eftertænkning, der vedvarer ud på aftenen med det resultat, at bordets glæder nydes med en for den nu alderstegne Helge i denne situation ganske uvant distraktion. En meget udbytterig dag. (NB: Desværre eksisterer museet ikke mere. Ved et fornyet besøg nogle år senere viste det sig, at slottet var taget i brug til ganske andre formål.)

Mellem de to beskrevne episoder ligger de mange år med stilfærdig sy-slen med Conanen og dens mange gåder, herunder naturligvis det tilsyneladende uundgåelige forsøg på ud fra historiernes indhold at bestemme de-

res indbyrdes rækkefølge. Omend dette forsøg på forhånd var dømt til at ende resultatløst, bar det dog frugt som følge af de gentagne nærlæsninger og de mange muligheder for forskning, som derved dukkede op. Til beroligelse for alle kan det oplyses, at resultaterne af denne forskning vil forblive i den forsvarligt aflåsede skuffe, hvori de befinder sig, eftersom de er af så særpræget karakter, at de ikke er egnede til at slå andre end forfatteren med forbavselse.

Og efter de mange år kronen på værket: Optagelsen i Sherlock Holmes Klubben med deraf følgende glæde og tryghed - glæden ved med et inspirerende samvær som grundlag fortsat at sysle med Conanens udtømmelige muligheder og trygheden gennem bevidstheden om ikke at være den eneste excentriker!

THE CASE OF THE GREEN STAMP

I Bogen The True Conan Doyle skrev Adrian Conan Doyle om Faderen: "Denmark gave him a Viking's chair, and Canada a mountain. Spain put his head on a stamp." - Dette med Frimærket vakte Interesse hos vor Ven i Washington, Peter Blau, B.S.I., som baade er Redaktør af The Baker Street Journal og en ivrig Filatelist, og han indledte et større Detektivarbejde for at opklare Mysteriet. Jagten paa Frimærket gav til Resultat, at Spanien aldrig har udgivet noget Conan Doyle Frimærke. Fejltagelsen skyldtes, at en international Spiritist Kongres i Barcelona, i 1934, lod fremstille et lille Mærkat, trykt i grønt paa hvidt Papir - af Udseende som et Frimærke.

Overskuddet fra Salget af Mærkatet tilfaldt Spiritismen, en Sag som jo havde haft Sir Arthur's store Interesse. Peter Blau fandt frem til Mærkatet, gengav det og fortalte dets Historie i en smuk Folder, som han uddelede til Deltagerne i B.S.I.s Middag i New York, 7. Januar i Aar. Vi tillader os at gengive Mærkatet, i halvanden Gang naturlig Størrelse fra Peters Brochure. - Det eneste Land, der hidtil har afbildet Conan Doyle paa et rigtigt Frimærke, fortæller Peter, er Comorerne.

Sherlock Holmes selv findes paa Frimærker fra Nicaragua (1972), San Marino (1979) og Comorerne (1980). Der har været arbejdet for, at England og U.S.A. skulde følge efter og gengive den verdensberømte Detektiv paa Frimærker, men Postvæsener følger jo mærkelige og stive Konventioner.

KRIMIER

De to mest flittige og produktive, der i Dagens Danmark skriver om Kriminallitteratur, maa være vor egen Bjarne Nielsen (til højre) og Harald Mogensen.

Bjarne har udsendt Pinkerton Nr. 9 med gode Bidrag af Annelise Schønnemann (om Gladys Mitchell), Dan Turell, K. Arne Blom og Per Calum. Calum starter en Serie med Titlen "Hvorfor læser jeg Kriminalromaner?" Det bedste Bidrag kommer dog nok fra Åke Runnquist, der skriver om Dashiell Hammett's "Den tynde Mand" fra 1934. Åke Runnquist placerer, helt retfærdigt, forekommer det, "Den tynde Mand" som Hammett's bedste Bog efter "Malteserfalken". Medvirkende er maaske, at man stadig ser for sig William Powell, Myrna Loy og Hunden Asta i Hovedrollerne i de charmerende Film, der blev lavet over Bogen.

Tidsskriftet Pinkerton synes at vokse i Styrke - og forhaabentlig ogsaa i Abonnenttal.

Pinkerton har ogsaa udsendt Raymond Chandler's "The Simple Art of Murder" i Vibeke Willumsens Oversættelse. Det er et berømt Essay - nogle kalder det vittigt, men i saa Fald maa der være noget galt med min humoristiske Sans. Pjecen har altid forekommet mig sur. Chandler nedgør Sherlock Holmes, Trent med flere, og den fortræffelige Philo Vance kaldes for "sikert den mest himmelraabende dumme Person i Kriminallitteraturen." Det virker selvhævdende og arrogant.

Som Chandler selv saa rigtigt siger i sit Essay: "Brutalitet er ikke det samme som Styrke; Flabethed ikke det samme som Vid."

Harald Mogensen: Mord og Mysterier. Den danske Krimis Historie. 158 Sider, 140 Kr., Ill., Centrum. - Den danske Spændingsroman begyndte længe før dette Aarhundrede, bl.a. med Blichers Mesternovelle fra 1829, "Præsten i Vejlbjerg", men Harald Mogensen regner Krimiens egentlige Fødselsaar for 1903, da Palle Rosenkrantz udsendte "Hvad Skovsøen gemte." Den Bog var visselig ogsaa en Milepæl og en værdig Optakt til Opbuddet af kommende gode Forfatternavne som Johs. V. Jensen, Karen Blixen, Anders Bodelsen, Helge Stangerup og mange flere.

Harald Mogensen elsker Gyset og Krimien, og hans Bog virker frisk og veloplagt, saa den er uhyre letlæst - ogsaa fordi den har gode Illustrationer. - Skulde man kritisere Forfatteren for noget, saa skinner hans Sympatier klart igennem, og de Forfattere, der har mindre Interesse, gaar han let hen over. - Men Bogen er ligefuldt en Bedrift.

Smaa Hilsener

I forrige Nummer af Baker Street Journal har James G. Ravin, M.D., en Artikel: The Devil's-Foot Root Identified: Eserine. Ravin omtaler de

forskellige Hypoteser, der er fremsat i Sagen og holder altsaa selv paa, at Giften, det drejer sig om, er Eserine. Kun af en beskeden Fodnote fremgaar det, at denne Teori forlængst er paavist af vort Medlem i Odense, Apoteker Verner Andersen!

Vor uovertræffelige Skatmester er blevet forfremmet til Fabriksbestyrer paa Superfos A/S, Nørresundby. - Aage har altid været Super!

Lørdag den 5. Februar viste Fjernsynet "Verdens største Detektiv vender tilbage", en amerikansk TV-Film fra 1976. Rollen som Sherman Holmes blev spillet af Larry Hagman - kendt som J.R. i Dallas-Serien. Det var en morsom og ganske utraditionel Travesti over Mesterdetektiven, som utvivlsomt i lige høj Grad har tilfredsstillet den almindelige Seer som Sherlock Holmes-Eksperten.

Jyllands-Posten skriver, at Izvestia meddeler, at Russerne er saa begejstrede for Sherlock Holmes, at de forlanger nye Film med Vassily Livanov i Rollen som Mesteren. Producenten Igor Maslennikov er derfor gaaet i Gang med sin fjerde og femte Holmes Film.

Al, Julie og Betsy Rosenblatt har i Baker Street Journal for Marts 1983 begaaet et rimet Indlæg: Hail Sherlock's Music! Betsy Rosenblatt er bare ni Aar og den yngste Forfatter, der har optraadt i B.S.J. Nogle af Familiens Rim er hasarderede og neuruppinagtige, og vi gætter paa at unge Betsy er den hovedskyldige!

Bill Rabe har udsendt 2. Udgaven af "Cards at 221b" - et Udvalg af Visitkort fra "Mrs. Hudson's Samling". Blandt de mange notable Personer, der besøgte 221 B, og efterlod deres Kort, kan nævnes: Grice Patterson, Uffa; John Stapleton, Merripit House, Devonshire; Major Prendergast, Tankerville Club; James Moriarty, Prof., Nuclear Physics; Sam Wilson, Strict Disciplines for Canaries, Fly Place, London E-1 - og Signor Antonio Ricoletti, Foote Club, Pall Mall.

Ifølge "The Medical Bulletin", et Blad udgivet af "Dr. Watson's Neglected Patients", er den fine Forfatter John Gardner død, omkommet ved en Motorcykle-Ulykke. Det var John Gardner, der skrev Bøgerne om Professor Moriarty's Liv og Levned - i Tiden efter Reichenbach-Episoden. Gardner's Bøger blev meget populære.